

לכות נשמת רבנו
רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

גיליון 895

העלון התורני השבועי

מלאך התורה

יד אב התשפ"ה

8.8.2025

לרפואת ולהצלחת אבי היקר מאיר בן מסעודה

להצלחת חיילנו ולהשבת כל חטופינו!

לב הפרשה

העלון מוקדש לרפואת ידידנו היקר אילן בן מזל שזכות זיכוי הרבים תעמוד לו, שיזכה לבריאות איתנה ולבשורות טובות.

פרשת ואתחנן היא הפרשה השניה בספר דברים. במהלכה אנו קוראים כיצד משה רבינו ממשיך בדרשתו לפני בני ישראל, ומשחזר את המאורעות שהם עברו במדבר. פרשה זו כוללת גם את שיחזור מתן תורה ועשרת הדיברות.

משה מתחנן לבורא העולם שירשה לו להיכנס לארץ "אחרי שהאלוקים גזר עליי שלא אוכל להיכנס לארץ, התחננתי לפניו: אנא, הרשה לי להיכנס לארץ המובטחת! אך בורא העולם השיב כי עליי לחזק את תלמידי יהושע, שכן הוא זה שיכניס אתכם לארץ. הוא ציווה עלי לעלות אל ראש הפסגה משם אוכל לראות את הארץ".

משה מנצל את ההזדמנות להזהיר את העם על קיום המצוות: "אל תוסיפו אל המצוות ואל תגרעו מהם" הוא מזהיר אותם. "אתם ראיתם כי האלוקים הכרית את כל מי שעבד לפעור. שימרו את המצוות ואת התורה כי היא חכמתם ובינתכם לעיני העמים. כאשר הגויים ישמעו על התורה והמצוות הם יאמרו עליכם כי אתם עם חכם ונבון!"

ההרגל עלול להשחית: "אל תשכחו כי כאשר עמדתם ליד הר סיני שבער באש עד לב השמים, דיבר אליכם האלוקים מתוך ההר; את קולו שמעתם אך לא ראיתם כל תמונה. לאלוקים אין דמות גוף: היזהרו שלא ליצור לכם אלילים בדמות בהמות, ציפורים, שמש, ירח או כוכבים. אם תתרגלו לחיים בארץ המובטחת ובניכם יתחילו לעבוד עבודת אלילים, יעניש אתכם בורא העולם ויגלה אתכם מארצו. כאשר דברים אלו יקרו, תחזרו בתשובה ותתחרטו על מעשיכם.

"שאלו בכל העולם" קורא משה, "השמע עם אחר את קולו של האלוקים מתוך האש ונותר בחיים, כפי ששמעתם אתם? האם אי פעם הוציא האלוקים עם באותות, מופתים ויד חזקה כפי שעשה לכם האלוקים במצרים?"

"אתם ראיתם ונוכחתם לדעת כי ה' הוא האלוקים – אין עוד מלבדו! כאשר תשמרו את מצוותיו ייטב לכם ולבניכם, ותאריכו ימים בארץ המובטחת" מסיים משה את דבריו הנוקבים.

ערי המקלט: כפי שהורה האלוקים, בוחר משה שלוש ערים בעבר הירדן שישמשו למקלט לרוצחים בשגגה. שמות ערי המקלט: בצר, ראמות וגולן.

שיחזור אירועי מתן תורה: שוב מקבץ משה את בני-ישראל והפעם הוא משחזר בפניהם את עשרת הדיברות שאמר האלוקים על הר סיני. הוא מתאר כיצד האלוקים כתב את הדיברות על לוחות אבנים, וכי ראשי וזקני ישראל פנו אליו בבקשה שהוא יעביר לעם את דברי האלוקים שכן הם חוששים כי ימותו אם ימשיכו לשמוע את המצוות ישירות מפי האלוקים.

על בקשה זו השיב הבורא: היטיבו לבקש בני-ישראל. מי יתן ויראה זו תמשיך ותלווה אותם כל הזמן.

שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד!

משה ממשיך באמירת הפרשה המפורסמת "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד". הוא מצווה על בני-ישראל לעבוד את האלוקים "בכל לבבך, בכל נפשך ובכל מאודך", ללמד זאת לבניהם, לקשור זאת על זרועותיהם ועל ראשיהם (בתפילין) ולקבוע זאת על פתח בתיהם (במזוזות).

לזיווג הגון ולהצלחה לעידו בן אביבה למשפחת חיים
להצלחת דוד בן זהבה מרציאנו וכל משפחתו

זמני השבת

19:12	כניסת שבת
20:05	צאת שבת
20:57	רבנו תם

לעילוי נשמת
מזל בת אסתר הדר
אשר ויעקב בן מסעודה אבוזגלו
יהודית בת טרז אלבחרי
יהודית גלילה בת זהבה למשפחת מרציאנו
יצחק זאדא בן אסתר

העלון מוקדש
להצלחה ולזיווג הגון נטלי תהילה בת אירית.
להצלחת אלון דוד למשפחת גוזלן
לרפואת שמחה בת חנה.

לנצל את כח התפילה...

ואתחנן אל ה' מה הלחץ של משה רבינו? הקב"ה גזר שלא יכנס לארץ – הוא לא יכנס, למה הוא לוחץ? מתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות... ובכלל גם אנו... נגזר על אדם להיות חולה, הוא הולך לבית כנסת, קורע את השמים בתפילות... מה אתה רוצה? גזרה היא מלפני וכי למה תהרהר אחריה? למה אתה רוצה לשנות את הגזרה של הקב"ה?! אומר משה רבינו: "ה' אלוקים" – ה' זו מידת הרחמים, "אלוקים" – זו מידת הדין, "אתה החלול להראות את עבדך, את גדלך ואת דרך החזקה", "אשר מי אל בשמים ובארץ", "אל" זו מידת החסד או הרחמים? כתוב: "אל זעם בכל יום", ומצד שני "אל רחום וחנון", "אל" זו אחת מי"ג מידות רחמים אלא "אל" זה יכול להיות גם מידת הדין וגם מידת הרחמים, עכשיו אדם אומר על שמועה קשה – "ברוך דיין האמת" אבל לעתיד לבוא אומר: "הטוב והמטיב", למה? כי יתברר לנו שהכל היה לטובה, מה שאצלנו בארץ נראה כדין, בשמים זה רחמים, אמר משה רבינו: "ריבונו של עולם, אם הכל אצלך זה רחמים, מדוע אני רואה את זה דין? אני גם רוצה לראות את הכל כרחמים, לרות את הכל כחסד!" ומה ענה לו הקב"ה? "ויתעבר השם בי למענכם", "ויתעבר", אומרים חז"ל כאישה מעוברת, תארו לכם, שבאמצע החודש החמישי מגיעה אישה מעוברת אל הרופא ואומרת: "די נמאס לי, תוציא אותי עכשיו!" אי אפשר, התינוק עוד לא יכול לצאת, הוא לא יחיה, פחות מתשעה חודשים הולד עוד לא מוכן! פעם אחת האדמו"ר אחר להיכנס לטיש בליל שבת, שאלו אותו החסידים לפרש האיסור, והוא ענה שהיה לו אורח מוכבד ביותר, אליהו הנביא, והוא כבר רוצה לבשר על ביאת המשיח, "ולקח לי זמן רב לשכנע אותו שלא יבוא..." אמר האדמו"ר, "מדוע?" שאל אחד החסידים, אמר לו הרב: "כי ברגע שיבוא המשיח, אי אפשר יותר לתקן, אתה יודע כמה נשמות יש שעוד לא הגיעו לתיקון? כל עוד הוא לא בא, יש עוד זמן לתקן", אמר החסיד: "אבל הרב, העיקר שכבר הגיע!" ענה לו הרב: "ומי אמר לך שאחת הנשמות הללו היא לא הנשמה שלך?" משה ביקש לראות את הארץ, להרוג את עמלק, לבנות את המקדש, וזהו! העולם יגיע לתיקון השלם! אמר לו הקב"ה: "לא! ויתעבר השם בי למענכם", זה כמו אישה מעוברת, עוד לא הגיע הזמן, לכם יש עוד מה לתקן, הגאולה לא מתעכבת סתם, אלא היא מתעכבת כדי שנספיק להשלים את עצמנו, אם אנחנו עוד לא מושלמים, כל זמן שהגאולה עוד לא הגיעה צריך לנצל כל רגע!

"ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר"

ידוע מה שכולם יודעים ואומרים שמשה רבינו התפלל 515 כמניין ואתחנן, אך ראיתי הסבר נפלא ומדויק של ה"פני יהושע" מדוע נקטו את המספר 515. מסביר רש"י: "בעת ההוא" - לאחר שכבשתי ארץ סיחון ועוג דימית שמא הותר הנדר שנשבע הקב"ה שלא אכנס לארץ. בילקוט שמעוני מובא: ומנין שהתפלל משה תקט"ו = 515 תפילות? שנאמר: "ואתחנן אל ה'" - מנין ואתחנן" הרי הוא 515. נשאלת השאלה: האם בגלל שכתוב 'ואתחנן' לומדים שמשה התפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות?! על סמך מה?! הסביר הגאון בעל ה"פני יהושע" צ"ל: זו אכן לא גימטריה פשוטה, אלא חשבון הדברים יש כאן! בספרו "פני יהושע" (ברכות לב) הוא מביא חשבון גאוני ונפלא: דהרי משה רבינו התחיל להתפלל אחרי שכבש את סיחון ועוג, כפי שפירש רש"י. ובגמרא (בבא בתרא קכ"א) מבואר, שמלחמת סיחון ועוג הייתה בט"ו באב - יום שכלו מתי מדבר. כמו כן ידוע, שמשה רבינו נפטר ב' אדר. כעת, אם נספור את הימים שישנם מט"ו באב עד ז' אדר - נמצא סה"כ 200 ימים. בכל יום ישנם שלוש תפילות, נמצא שבחדשים אלו היה צריך להתפלל שש מאות תפילות. אמנם, בשבת הדין הוא שאסור לבקש על צרכיו, ועל כן לא התפלל על כך בשבתות. ובשבעה חודשים ישנן עשרים ושמונה שבתות, כפול שלוש תפילות - סך הכול 84 תפילות. יוצא אם כך, שיש להחסיר 84 מסך 600 התפילות – ונקבל סה"כ 516 תפילות. וביום שהוא נפטר הייתה לו רק שתי תפילות כי הוא נפטר בצהריים, הרי שסך כל התפילות עולה בדיוק ל- 515! פשוט גאוני!!!

הלכה הרב נתנאל בן הרוש

ט"ו באב -מצות הנישואין, ולאיה איה הנשא

יום שבת זו, הוא יום ט"ו באב, שעליו אמרו רבותינו במשנה במסכת תענית (דף כו): "אמר רבן שמעון בן גמליאל, לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי (בבגדי) לבן שאולין, ויוצאות במחולות בכרמים". ומבואר בגמרא, שביום זה היו באות רבות מבנות ישראל, בפרט מן העניות שבהן, לידי נישואין, ולכן יום ט"ו באב היה יום שמחה. לפיכך, נבאר מקצת דינים השייכים למצות הנישואין, ולמצות פריה ורביה. מצות פריה ורביה כתוב בתורתנו הקדושה (בראשית א כז): "ויבא אלהים את האדם בצלמו, בצלם אלהים ברא אתו, זכר ונקבה ברא אתם. ויברך אתם אלהים, ויאמר להם אלהים, פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה". ובדברים הללו נצטוונו במצות עשה על כל איש ישראל, לישא אשה, ולקיים מצות פריה ורביה. שתכליתה, להוליד בן ובת. ובטעם מצוה זו כתב בספר החינוך (מצוה א), שנצטוונו בה כדי שיהיה העולם מיושב, שהשם יתברך חפץ בישובו, כמו שנאמר (ישעיה מה): "כי לה אמר ה' בורא השמים, הוא האלהים יצר הארץ ועשה, 'לא תהו בראה לשבת יצרה'". כי השם יתברך ברא את העולם מתוך כוונה שלא יהיה עומד שמים, אלא שיתיישבו בו בני אדם. שמתוך כך מתקיימות כל מצוות התורה. ולכן מצוה זו נחשבת למצווה גדולה (ויש לכך גם השלכות הלכתיות), משום שעל ידה מתקיימות כל מצוות התורה.

לכוין לשם שמים

מפורש בדברי רבותינו הראשונים, ובפרט בדברי הרמב"ן והראב"ד, שצריך כל אדם מישראל, לכוין במעשיו לשם שמים, בפרט בענין הנישואין, כי מי שאין כוונתו בענין הנישואין לשם שמים, אלא כדרך הגויים, שמתחתנים רק כדי להפיק את רצונותיהם הפרטיים, וכבהמות נדמו, אינו מקיים המצוה כראוי.

אם האשה שייכת למצות הנישואין

שנינו במשנה במסכת יבמות (דף סה): "האיש מצווה על פריה ורביה, ואין אשה מצווה על פריה ורביה". ובגמרא למדו כן מלשון הפסוק, שאין האשה מצווה על פריה ורביה. וכן פסקו הפוסקים ומרן השלחן ערוך (בתחילת חלק אבן העזר). והרמב"ם כתב, שמכל מקום אין לאשה להשהות עצמה לא נישואה. וכתב הר"ן, שאף שהאשה אינה מצווה על פריה ורביה, מכל מקום בודאי שהיא מקיימת מצוה על ידי נישואיה. ובספר מגן אברהם כתב שאשה חייבת במצות "לא תהו בראה לשבת יצרה", שהרי פסוק זה מגלה לנו שרצון השם יתברך שאנשים ישאו להם נשים, והנשים תנשאנה לאנשים, ואין בזה כל חילוק בין איש לאישה.

מלתא רבירחותא

גבר נכנס לחנות מתנות, ואומר למוכר 'אני מחפש מתנה לאשתי'. המוכר: 'יש לנו כאן את המילה האחרונה'. גבר: 'לא תודה, את זה יש לה כבר!'

מה מברכים על לחוח (מין פיתה) של תימנים? נקבים נקבים, חלולים חלולים.

לסדר את הבית באווגוסט זה כמו פריכית... אין טעם... ☺

הנחיתו אדם על הירח, אבל שקית לבאגט שמכסה את כולו - זה לא!